Η κοινωνία που δεν έχει χρόνο να σκεφθεί (Γιώργος Παπαθανασόπουλος)

Categories : ΚΟΙΝΩΝΙΑ

Date : 11 Αυγούστου, 2016

Το ότι η κοινωνία μας υποφέρει από μακρόχρονη βαριά ασθένεια είναι ηλίου φαεινότερο. **Λόγω ακριβώς της βαριάς μας ηθικής και κοινωνικής ασθένειας καταντήσαμε έρμαιοι χειραγωγήσεων**. Αυτή η πρόσφατη τρέλλα με τα pokemon είναι ένα ακόμη σύμπτωμα της κατάστασής μας. Η δωρεάν εφαρμογή «Pokemon Go» για «έξυπνα» κινητά τηλέφωνα έχει προκαλέσει «φρενίτιδα» σε χιλιάδες χρήστες στην Ελλάδα. Οι παίκτες επιδίδονται σε ένα πρωτοφανές αλλά και επικίνδυνο κυνήγι «τεράτων» στους δρόμους, στις πλατείες, αλλά και στις εκκλησίες και στα νεκροταφεία των πόλεων! Κάποτε σχήμα λόγου ήταν το «κυνήγι των μαγισσών». Σήμαινε ότι κυνηγά κάποιος το παράλογο, τη χίμαιρα. Τώρα άνθρωποι, κυρίως νέοι, κυνηγούν «τέρατα» μέσα στην εικονική τους πραγματικότητα...

Η τρέλλα (στην κυριολεξία) του ηλεκτρονικού κυνηγιού «τεράτων», μέσα από τα smartphone, προκαλεί εθισμό και μπορεί να οδηγήσει σε ψυχώσεις, ακόμη και σε εγκληματικές διαθέσεις. Βεβαίως η εταιρεία που εισήγαγε το κυνήγι των pokemon και χειραγωγεί στο παιχνίδι της χιλιάδες νέων ανθρώπων κερδίζει τεράστια ποσά. Το τελευταίο διάστημα η χρηματιστηριακή αξία της υπολογίζεται ότι ανέβηκε κατά εννέα δισεκατομμύρια Ευρώ...

Η χειραγώγηση μιας κοινωνίας είναι ό, τι χειρότερο μπορεί να της συμβεί.... Γίνονται τα μέλη της όπως τα παιδιά του Χάμελιν, στον μαγικό αυλό του παραμυθιού των αδελφών Γκριμ... Και γιατί συμβαίνει; Μια απάντηση δίνει ο δημιουργός του θεάτρου του παραλόγου Ευγένιος Ιονέσκο. Σε μια διάλεξη του, που έδωσε το 1961, σημειώνει:

«*Τα αγχωμένα, πολυάσχολα άτομα, που τείνουν σε ένα σκοπό που δεν είναι ανθρώπινος σκοπός ή που είναι μόνο μια αυταπάτη, ξαφνικά μπορούν, στον ήχο ποιος ξέρει ποιας σάλπιγγας, στο κάλεσμα οποιουδήποτε τρελλού ή δαίμονα, να αφεθούν να παρασυρθούν από έναν παραληρηματικό φανατισμό, από ένα οποιοδήποτε βίαιο ομαδικό πάθος από μια λαϊκή νεύρωση. Οι πιο διαφορετικοί ρινοκερισμοί, της δεξιάς και της αριστεράς, οι πιο διαφορετικοί μεταξύ τους, αποτελούν απειλές που βαραίνουν* ***σε μια ανθρωπότητα που δεν έχει χρόνο να σκεφθεί****, να έρθει στα σύγκαλά της*». (Βλ. σχ. Nuccio Ordine «*Η χρησιμότητα του αχρήστου*», Εκδ. Άγρα, Αθήνα 2014, σελ. 106-108).

Ο Ιονέσκο, που βίωσε στο Άγιον Όρος την Ορθόδοξη πνευματικότητα, στο αριστούργημά του «Ρινόκερος» περιγράφει τον άνθρωπο που χάνει την ανθρωπιά του, που αποκτηνώνεται και γίνεται παχύδερμο. Στην κατάσταση αυτή καλεί τον καθένα μας να κραυγάζει προς τους ρινόκερους: «*Εγώ δεν θα γίνω ποτέ δικός σας. Δεν θα σας ακολουθήσω... Θα μείνω αυτό που είμαι! Είμαι άνθρωπος!... Θα υπερασπιστώ την ύπαρξή μου κόντρα σε ολόκληρο τον κόσμο! Νιώθω ευθύνη έναντι όσων μένουν άνθρωποι. Δεν μπορώ να μείνω αμέτοχος. Θα συνεχίσω να αγωνίζομαι μέχρι τέλους!*».
Με άλλο τρόπο περιγράφει το 1938 – προβλέπει καλύτερα - τη σημερινή κατάσταση ο στοχαστής και ποιητής **Γιώργος Σαραντάρης**, στο φιλοσοφικό του δοκίμιο «***Η παρουσία του ανθρώπου***»:

«*Οι έννοιες Ανατολή και Δύση θα φανούν σιγά- σιγά αοριστίες, ακόμα και από μιαν άποψη πολιτική. Δεν θα αντικρύζουμε πια στο μέλλον άτομα Ευρωπαϊκά και όχι Ευρωπαϊκά, άτομα της Δύσης και άλλα της Ανατολής... Θα υφίσταται μονάχα ο χωρισμός ανάμεσα σε άτομα και λαούς που πιστεύουν και σε άλλα που δεν πιστεύουν. Όσοι πιστεύουν, άτομα και λαοί, αναγκαία θα περάσουν από τη δοκιμασία του Χριστιανισμού και θα πιστέψουν στον μόνο Θεάνθρωπο, στον Χριστό. Οι άπιστοι με ψέματα θα αμύνονται, μα, όπως εύκολα κατανοείται, όσο θα αυξάνει ο πολιτισμός, μια τέτοια άμυνα θα γίνεται πιο χαλαρή, σαν αντίδραση όπου χάνει την έντασή της γιατί δεν ανταποκρίνεται σε καμιά απαίτηση της πραγματικότητας και μονάχα συντηρείται με την τροφή που λαβαίνει από την ασθένεια (έμφυτη, αν και τυχαία ασθένεια) της ζωώδικης δικής μας φύσης*». (Γ. Σαραντάρη, «Δοκίμια για την ύπαρξη του ανθρώπου», Εκδ. Ευθύνη, Αθήνα, 1999, σελ. 47).

Η αθλία μας κατάσταση, που οδηγεί στην ανοχή αν όχι στην αποδοχή σε ό,τι μας επιβάλλεται από τους κανόνες της παγκοσμιοποίησης, θα γίνει χειρότερη αν περιοριστεί η ενημέρωσή μας, αν αύριο κλείσουν τηλεοπτικοί και ραδιοφωνικοί σταθμοί και μεθαύριο έντυπα, που σήμερα αποτελούν πνευματικές οάσεις. Τότε θα έχουμε από τη μία να παραδέρνει τον άνθρωπο η Σκύλλα της αδιαφορίας περί τα πνευματικά και του δίχως νόημα συνεχούς τρεξίματος, και από την άλλη η Χάρυβδη της μονομερούς ιδεολογικής ενημέρωσης. Οι ημέρες που έρχονται από κάθε άποψη – κοινωνική, ηθική, οικονομική, πολιτική, εκκλησιαστική – θα είναι για την Πατρίδα μας πολύ δυσκολότερες και θα δοκιμαστεί σκληρά ο κάθε Έλληνας που δεν θέλει να μεταμορφωθεί σε ρινόκερο.-

(Πηγή: aktines.blogspot.gr)